
CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

CHUYỆN GIA ĐÌNH CA ĐOÀN

Khi tôi bắt đầu kể chuyện ca đoàn là lúc tình hình thế giới đang rất u ám chiều vàng bông cúc rối. Con voi rút tàu làm mọi chuyện không bình thường cho nên bình thường hoá cái không bình thường không đơn giản. Nhưng ca đoàn lại là nơi làm cho mọi chuyện trở nên rất đơn giản bởi ca đoàn là một gia

GIÁO XỨ THÁNH ELIZABETH

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

đình nói rộng mỗi người đều nhớ tới ca đoàn như là một nơi chốn bình yên. Có ca đoàn là thấy Chúa thấy Mẹ quanh quanh. Ngoài nhớ chuyện ca đoàn là thấy đời còn bao nhiêu điều ý nghĩa.

Chuyện một ngày lễ Bổn mạng ca đoàn hát lễ ngoại lịch, mở ngoặc ngoại lịch là không phải tối thứ bảy hàng tuần và đối với ca đoàn ca viên đủ ngành nghề thì sự sắp xếp rất là . . khăn khó vì phải nghỉ một ngày hay bỏ việc đi về sớm. Ca đoàn đang ôn bài hát trước lễ thì KimThanh đi vào mặt mũi có phần hơi khẩn cấp tay ôm một túi xách thì có tiếng sau lưng tôi vọng tới "có đem không?" KimThanh gật đầu. Ca đoàn ngừng hát ngó theo. Thì ra voi và tôi nhà thờ nên Hannah quên ủi áo dài coi nhăn nhúm. LoanMarie dù ồn anh ca trưởng cũng với theo "đừng tắt nha." Anh ca trưởng nguyệt cho một cái còng tôi thì phì cười. Hồng phải cười ca đoàn bị phá bĩnh đang tập hát mà vì ca đoàn rất dễ thương dặn dò nhau làm đẹp cho ca đoàn. Thân tình lăm lăm

mới biết ai đi sau mà dặn mang cái bàn ủi theo có phải không?

Cũng là ngoại lịch. Ca đoàn hát thứ sáu tuần thánh ngày ăn chay kiêng thịt. Hôm dặn là có tiếng thở dài thứ sáu đi làm ra phải chạy tới nhà thờ liền làm sao mà ăn tối nữa bữa cho đúng chay. Uyên giờ tay "em không biết nấu nhưng em sẽ mang cháo tới cho các anh chị giữ chay." Nồi cháo Uyên mang tới số lượng, chất lượng vượt sự mong đợi. Ngon hết xẩy. Có lời bình luận "ăn chay hâm mình cả mùa chắc là theo nồi cháo này rồi." Chúa lòng lành hổng có tính toán kiểu mình đâu nha. Nhưng rồi có phải vì Chúa lo lắng sự hâm minh bị rối loạn mà sau năm đó cho tới năm nay ca đoàn được tự do đi lễ ngày thứ sáu tuần thánh.

Một năm ca đoàn có chừng chục lần đồng phục. Các chị là phải tự mặc lấy đồng phục từ nhà. Các anh thì đơn giản hơn đã có anh đoàn phó chọn màu cà vạt cho phù hợp với áo đồng phục phe nữ. Nói một chút về cà vạt của các anh.

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

Anh đoàn phó có một cô thư ký do nhà anh tự trả lương. Lần nào cà vạt thu về, thư ký cũng báo cáo con số đưa ra lớn hơn so với lúc thu vào. Để giải quyết anh Tuấn Trương bèn két bạn rất thân với tiệm cà vạt tận bên New York chuyên lo gửi cà vạt mới bù vào con số thâm hụt. cười.

Trở lại chuyện đồng phục. Ai cũng biết màu xanh khác với màu đỏ có phải không?

Ngày rước kiệu ca đoàn rợp màu xanh Đức Mẹ. Thanh Hà bước vô áo đỏ rực rõ còn hỏi ủa em nhớ màu xanh mà. Câu nói lời hay ý chính xác. Phải hỏi sao lại áo đỏ thì trả lời em mặc áo xanh không biết sao thành đỏ. Cắt nghĩa: Thanh Hà đọc mail là áo màu xanh nhưng từ chỗ cái computer tối tủ áo thì xanh trở thành đỏ rất không chuyển tiếp. Màu xanh chuyển qua màu đỏ phải qua l giai đoạn tim tím có phải không (xanh đỏ trộn lại ra màu tím) cho nên chắc ăn lần sau Thanh Hà chỉ chuyển màu xanh trời sang màu xanh

lá. Thì cũng là màu xanh. Cuối cùng thì bốn phận của người bảo màu đồng phục là phải đưa cái màu phải mặc lên hình. Nhưng hình bóng cũng chẳng hứa hẹn gì vì lần kế tiếp ca đoàn mặc áo vàng thì có l người đẹp mặc áo màu nâu. Ủa ca đoàn có áo nâu đồng phục. Hứa hẹn một màu phụng vụ mới. cười. Sau mỗi lễ là màn chụp hình. Lễ trọng chụp hình ca đoàn chờ Cha nha. Cha khách về chụp làm kỷ niệm. Áo đồng phục mới dàn hàng chụp. Hon l lần Cha Chánh xứ hỏi lịch năm hay tháng. Tôi đưa ra con số rất khiêm nhường. “Đa tuần. Nếu hát lễ ngày thì chắc là ngày.” Tuần nào cũng chụp hình. Cũng cái bàn thờ đó. Cũng cây thánh giá đó. Lặng hoa thì không đó nhưng đủ kiểu chụp trước, sau, ngang, đứng, quỳ ngồi. Hai người, ba người, anh với em, gia đình đi. Chậu bông hôm nay đẹp chụp. Mùa chay cây khô chụp. Phục sinh bông vàng chụp. Christmas bông đỏ chụp. Tết hoa mai hoa đào chụp nhiều hơn chút. Có chị có hình chụp đủ

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

trên mỗi phone ca viên và không cần coi, chỉ cần chụp. Ai chụp là có tụ. Không chụp là l sự thiếu sót. Bây giờ thấy chụp hình là không sai vì cả năm nay có cái bàn thờ hoa vàng, hoa đỏ nào để chụp. Nhớ chụp hình chưa?

Giờ tập hát là giờ vui nhứt của ca đoàn. Anh ca trưởng chuyện gì nghe cũng không rõ chữ trên bài hát cũng nhạt nhạt nhoà nhoà nhưng đừng có dại dột sai key với anh. Ai cũng né ngồi hàng số 1. Vô dụng thôi vì góc nào anh ca trưởng cũng nghe rõ rõ ràng ràng chỉ đâu đúng đó. Nhiều khi chỉ đúng góc quá nhiều người nên lại có câu phản Trần “chị Quế hát sai làm anh Đoàn nhìn em.” Ca đoàn chỉ chờ chừng nó phát tiết cười ào ào. Trưởng ban trật tự tự phát phải giải quyết cái ồn ào vô tận này.

Mỗi tuần ca đoàn đều có những câu quen thuộc trong 40 phút ăn trước khi tập hát. “Chị Liên đi in bài hát rồi để phân cho chị Liên chưa?” “Phân anh Đoàn ở đây nha.” (Hehe anh Đoàn

không bao giờ ăn cùng với ca đoàn vì anh Đoàn phải ngó qua bài hát tôi nói đại nha và vì không ăn đúng giờ chờ nên “thùa chờ đợi thời gian ôi rét mướt.”) “Múc cho anh Thùa nhớ in ít nha.” Thέ gian được vợ mất chồng nhưng cả ca đoàn ai cũng than phục hai vợ chồng Mai Thùa này GẦY ĐỀU, không cần diet. “Không múc khoai cho anh Cảnh nha. Anh Cảnh ăn khoai đau răng.” “Nước dừa không làm mập, chén của em múc l muỗng chè cho 3 muỗng nước dừa nha.”

Tháng 1 chưa tới, Thi chạy lại “tuần sau em đãi ca đoàn birthday nha.”

Hmm.... “Thi có lòng thì ca đoàn có bụng nhưng tuần sau thì không được” Thi tròn mắt “tuần sau vẫn hát lễ mà đừng nói đãi ca đoàn phải lên lịch nha.” Đúng là phải lên lịch vì nhà ai cũng có điều happy muốn chia sẻ với ca đoàn. Birthday là l cái có. Như chị Tân đãi sinh nhật cả nguyên tháng 2 bởi là con một ca đoàn của tháng 2; nhò vây mà mấy cây bưởi Biên Hoà ở

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

vườn nhà chị Tân mới được thanh toán gọn (haha!). Đến tháng 10 thì không khí rộn lên bởi ca đoàn có hơn chục người cùng có sinh nhật trong tháng 10. Nhà có anh chị em khi nào cũng nhộn nhịp. Tháng 10 tuần nào cũng ba bốn loại thức ăn. Hết ăn rồi chụp hình. Anh ca trưởng cho 40 phút trước khi tập hát nhưng không khi nào đủ. Trường ban trật tự thay đổi hàng tuần để nhắc cái vụ quá giờ này. Cứ nghe nhắc không là cũng thấy không đủ giờ. Mà không phải tháng 10, tuần tháng nào cũng là ăn quá giờ. Tuần này em Yên nấu cà ri ai mua bánh mì giùm nha. LoanMarie được đặt tên liền vì nhà gần tiệm bánh mì. Không phải chỉ có LoanMarie nhà gần tiệm bánh mì mà chỉ vì . . nói sao đây – như là "cho mượn tiền hôm bữa giờ hôm nay cho mượn tiếp nha đại loại là vậy." Tuần sau ca đoàn ăn bún măng của Cha Anh cho Quê dặn dò. Lại có câu "Em nghe nói măng độc em hy sinh không ăn bún chỉ ăn măng." Lại nghe "Em chưa lần

nào được ăn măng Cha cho." Hmm nói nhỏ thôi vậy mấy lần đó 'em' ở đâu? Phải kể ca đoàn nhân tài nấu bếp đầy rẫy chị Định nấu bò kho cho "em" học nghề. Gỏi cuốn nước chấm không ai qua chị Tuyết. Anh chị Ngọc Liên lâu ghê sao chưa làm bánh đúc? "muốn mấy trays?" Câu hỏi gọn gàng hết sức. Ca sĩ Ngọc Mai mới học làm cơm cháy. Heidi pha nước chanh trước lễ (Cha nói giữ chay bằng tâm. Cha nào thì không ai biết.) Hôm nay 'em Khuê phụ món rau câu' phụ luôn mấy tháng. cười. Anh Tuấn chuyên viên chụp hình nhưng cơm chiên bánh cake gì cũng là hảo hạng. Có lần còn dành làm sâm bảo lường với LoanĐỗ mới ghê. Uyên cung cấp bánh Trung thu hàng năm. Hiếu-Liên sắp có em bé. Ca đoàn la lớn để làm baby shower nhưng cuối cùng lại "bị" ăn tiệc như đi ăn cưới do hai tía má sắp có con gai đãi. Kể chuyện ăn uống là ca đoàn ai cũng có vai cook trong mỗi ca viên kể cả 'baby boy' Dũng hay Trường của ca đoàn. Nhưng

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

ca đoàn không chỉ lo chuyện ăn uống hàng tuần.

Bích Hằng: "chị ơi tháng 7 này em về VN, ca đoàn may áo đồng phục màu gì phiên em mua tặng." Nghe chữ phiên như là luân phiên nhưng không phải vậy. Các anh chị ca viên là ân nhân tự luân phiên của ca đoàn. Tôi nhíu mày may nữa hử? (nghe đòn Đông Thi nhíu mày xấu lắm nên tôi thử để so sánh coi ai xấu hơn.) Ca đoàn màu phụng vụ nào cũng có. Mai-Thùra với KimThanh mới đổi màu xanh trời - thay vải vì ca đoàn hay ăn chóng nhón, Lượt may áo trắng, Uyên áo đỏ, Heidi với Bích Hoà đặt áo xanh lá. Đã có màu hồng, màu tím, màu vàng. Còn màu nào nữa? À cha Tường hứa cho cái áo đen mà lại nói chờ 'Khi Chúa thương gọi (Cha)' thì coi như là gấp nhau on zoom rồi. Không biết tại tôi nhíu mày hay tại ca đoàn đủ màu áo phụng vụ mà Bích Hằng phải phân trần tuần trước "chị ơi khi nào hết can qua thì em tính tiếp nha chị."

Ca đoàn tự làm ân nhân, tôi hay nhận được những số tiền khi cần phải có, đôi khi số tiền to gần bằng cả một ngày lương của một engineer vùng Vinh làm cảm động người cầm, mà cảm động hơn lại không được công bố tên người cho. Mỗi mùa tiệc ca đoàn là các ca viên và ông bà cha mẹ ca viên trở thành đại ân nhân. Không ai chịu nhận lại phần chi ra đã dành mà còn dủi tay tôi như là không có cơ hội tiêu tiền, cho nên tiệc nào cũng có giá thành không chịu nổi. Nói theo ngôn ngữ dân Saigon tôi là ca đoàn chịu chơi.

Dù chơi hay làm thì ca đoàn đều xuất sắc. Nơi vùng Vinh này sinh nhựt cưới hỏi giỗ cha giỗ mẹ giỗ ông giỗ bà tẩy trần kỷ niệm quen nhau chia tay chia chán tiệc tùng đều diễn ra vào đêm thứ bảy nhưng ca viên vẫn đi hát lễ chăm chỉ. Sự sốt sắng của các anh chị vượt trên nỗi khó khăn bản thân đang có đến nỗi Cha Chánh xú cũng phải nói ca đoàn thứ bảy quả là "phi thường."

CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

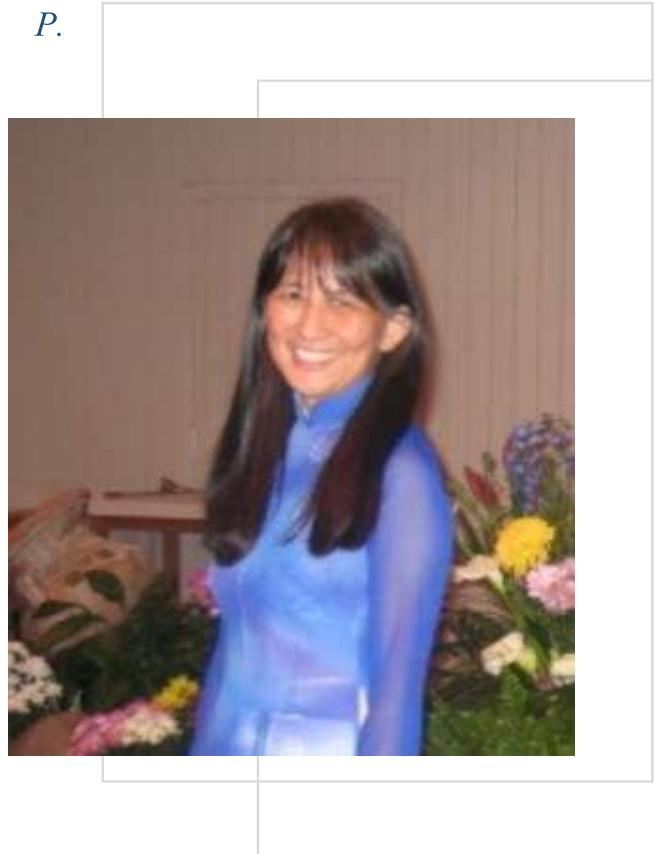
Trước khi chia tay chuyện ca đoàn tôi xin kể một chuyện rất phải tin là ai đi ca đoàn lời cầu xin của mình sát dưới chân Chúa nằm trong tà áo Mẹ Maria. Đó là hai vợ chồng với mối tình đi đến cưới nhau qua ca đoàn; mấy năm liền cứ giới thiệu “princess” với ca đoàn. Mà tôi cũng thắc mắc lắm con gái giống mẹ xinh đẹp vô cùng có sao cô vợ cứ nhứt định cầu xin có con gai. Hai vợ chồng lúc đó quần láy hai cô công chúa nên ở nhà cả hai. Thiệt là khổ tâm ghê hai cây hát chính trong các giọng hát chính của ca đoàn ở nhà hét. Dỗ dành không được quay ra “hăm” đi ca đoàn mới sinh con trai có biết không? May quá năm đó cô vợ tha cái bụng đi vào ca đoàn. Và phép màu hiện ra anh con gai ra đời. Thấy chưa. Tin là có nha. (Tôi tin đó mà. Cười)

Tôi kể chưa hết chuyện vui chuyện cười theo năm tháng của ca đoàn. Còn gian truân của ca đoàn? Có sao? Hmm thân phận ca đoàn giống giống như con người; nhưng chén dĩa trong sóng còn

khua thì ca đoàn chín người mười ý cũng không phải khi nào cũng trời yên biển lặng. Tuy nhiên con nhà có đạo thì tập thể ca đoàn khi nào cũng là trên trước cho nên chuyện ca đoàn tôi buồn ít hơn vui, chuyện cười là chuyện nối tiếp.

Tôi xin kết ở nơi đây hẹn một ngày đẹp trời (hỗng chừng vào 20 năm sau) kể tiếp chuyện dài xin vâng vô tập của gia đình ca đoàn tôi nha.

P.

GIÁO XỨ THÁNH ELIZABETH